

Oikeusministeriö, Ulkoministeriö

lausuntopalvelu.fi

Lausunto Valtioneuvoston ihmisoikeusselontekoon, diaari nro PF0Y3QGC-9

Eläkkeensaajien Keskusliitto EKL ry (myöhempänä EKL) lausuu Valtioneuvoston ihmisoikeusselontekoa varten:

Selonteon painopisteet

EKL ottaa lausunnossaan painopisteiksi oheiset:

- Asiakasmaksulain uudistus
- Asuntojen saatavuus ja laatu
- Digitalisaatio ja ikääntyneet
- Palvelujen saatavuus ja laatu
- Vanhusasiainvaltuutettu
- Velkaantuminen ja eläkkeiden riittävyys

Selonteon ilmiöt

Vuoden 2018 lopussa eläkettä maksettiin Suomessa 1,6 miljoonalle henkilölle. Heistä 1 542 000 asui Suomessa. Suomen väestöstä 28 prosenttia sai siten jotakin eläkettä, joko omaa eläkettä tai perhe-eläkettä tai molempia. Ulkomailla asuvia eläkkeensaajia oli 58 000. Miehistä (719 000) pelkkää työeläkettä sai 69 prosenttia ja naisista (881 000) 55 prosenttia. Työeläkkeen ohella kansaneläkettä sai miehistä 25 prosenttia ja naisista 39 prosenttia. Pelkkää kansaneläkettä sai 6 prosenttia sekä miehistä että naisista.

Suomessa asuvien omaa eläkettä saavien lukumäärä 31.12.2018 oli 1 506 600 henkeä.

Mediaanieläke Suomessa oli 1 459 €/kk vuonna 2018 (Eläketurvakeskus). Puolet eläkkeensaajista sai siis eläkettä tuon määrän alle. Naisten eläkkeet painottuivat eläketulojakauman matalaan päähän, kun taas miehiä on tasaisemmin kaikissa eläkehaitarin luokissa.

Pienituloisiin kotitalouksiin kuuluvia henkilöitä oli 640 000 eli 11,8 prosenttia kotitalousväestöstä vuonna 2018 (Tilastokeskus 12.3.2020). Mediaanitulo 65–74-vuotiailla oli kyseisenä vuonna 21 600 euroa ja yli 75-vuotiailla 18 300 euroa. Sosioekonomisista ryhmistä lukumääräisesti eniten pienituloisia on nimenomaan eläkkeensaajien ryhmässä. Vuoden 2018 lopussa heitä oli 217 000 henkeä. Pienituloisuus on Suomessa erittäin yleistä 75 vuotta täyttäneillä, joista enemmän kuin joka viides (21,5 %) kuului pienituloiseen kotitalouteen.

Suomessa on selvitetty Suomen köyhyyden vastaisen verkoston EAPN-Finin toimesta julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksujen, lääkkeiden ja matkojen vaikutusta asiakkaiden taloudelliseen toimeentuloon. Selvityksen perusteella on todettu asiakkaiden joutuvan usein hakemaan toimeentulotukea, mutta tätä seikkaa on hankaloittanut myös perustoimeentulotuen siirto Kelaan vuonna 2017.

Ylivelkaantuminen on hälyttävä ongelma Suomessa. Nyt vallitsevan koronakriisin myötä on todennäköistä, että kotitalouksien taloudelliset ongelmat lisääntyvät entisestään. Ongelmat kasaantuvat erityisesti niille väestöryhmille, jotka jo entuudestaan ovat taloudellisesti tiukoilla.

Asiakastieto Groupin tammikuussa 2019 julkaiseman tiedon mukaan maksuhäiriöisten henkilöiden määrä kasvaa nopeasti eläkeikäisten ryhmässä. Lähes 34 500 yli 65-vuotiaalla on jo maksuhäiriömerkintä ja määrä oli kasvanut edellisvuodesta yhdeksällä prosentilla.

Taloudelliset ongelmat, kuten ruoka-avun tarve ja velkaongelmat, ovat arvioiden mukaan lisääntyneet koronaepidemian aikana, selviää Soste ry:n julkaisemasta Sosiaalibarometri - julkaisusta. 73 prosenttia sosiaalityöntekijöistä arvioi ruoka-avun tarpeen lisääntyneen ja reilut 40 prosenttia sanoo vuokratien ja muiden velkaongelmien yleistyneen poikkeustilan aikana.

Suomessa kotitaloudet rahoittavat noin viidenneksen terveydenhuollon kokonaismenoista suorilla asiakasmaksuilla ja omavastuilla. Osuus on Pohjoismaiden korkein ja kohdistuu pääosin pienituloisille ja sairaille. Asiakasmaksujen ohella ikääntyneelle tulee suuria kustannuksia myös lääkkeiden omavastuista ja terveydenhuollon matkakustannuksista. Valitettavan usein pienituloiset kansalaiset säästävät lääkkeistään ja muista terveydenhuollon kustannuksistaan, jotta rahat riittäisivät muihin menoihin. Eläkkeensaajan jättäessä rahan puutteessa lääkkeet ostamatta tai sairauden seurantakäynnit toteuttamatta, on tällä sairauksien pahentuessa merkittäviä kustannusvaikutuksia yhteiskunnallemme. Palvelu-, matka- ja lääkemaksukatot tulee yhdistää yhdeksi maksukatoksi, jonka tason tulee olla korkeintaan takuueläkkeen tasolla. Erilliset maksukatot tulee kuitenkin säilyttää ja niitä tulee seurata myös jatkossa. Kunkin erillisen maksukaton täytyessä asiakas ei maksaisi kyseistä palvelu-, matka- tai lääkekohtaista maksua seuraavan 12 kuukauden aikana. Palvelut tulisivat maksuttomiksi, kun palveluista, matkoista ja lääkkeistä perityt maksut ylittävät maksukaton.

Yli puolessa kunnista asiakasmaksujen perinnän hoitaa yksityinen perintätoimisto. Maksujen siirtyminen perintätoimistojen hoidettaviksi saattaa vaikeassa tilanteessa olevat pienituloiset sellaiseen taloudelliseen ahdinkoon, josta voi olla erittäin vaikea päästä ulos. Yksityisten perintätoimistojen käyttö moninkertaistaa perittäviä asumismaksuja ja niiden käyttämisestä on luovuttava. Julkisen vallan tulee vastata niin palveluiden laskutuksesta kuin maksujen perinnästä erääntymisen jälkeenkkin ja niiden tueksi on luotava selkeät toimintatavat ja perinnän toteuttamisen seuranta. Perintätoiminnan harjoittaja ei saa esiintyä velkojan toimeksiannosta hakijana tai asiamiehenä sosiaali- ja terveydenhuollon saatavan ulosotossa.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen (THL) mukaan lähes joka neljäs pienituloisimmista 75 vuotta täyttäneistä tarvitsee kotipalvelua tai kotisairaanhoidoa. Useampi kuin joka neljäs pienituloisen vanhus ei saa riittävästi tai lainkaan kotipalvelua. Lähes viidennes ei saa riittävästi tai lainkaan kotisairaanhoidoa. Haastetta aiheuttaa kotihoidon maksujen suuruus (Ikääntyneiden sosiaali- ja terveystalouden tarve, käyttö ja kokemukset, THL, Katri Hannikainen 22.2.2018). Tarvitsemme kotihoitoon lisää tekeviä käsiä. Kotihoidon lisäksi useat ikääntyneet tarvitsevat myös erilaisia

tukipalveluita, jotka kasvattavat maksutaakkaa. Hyvän arjen toteutuminen edellyttää sitä, että kotona asumista tuetaan monipuolisin toimenpitein ja että asumisen ja palveluasumisen eri muotoja kehitetään edelleen iäkkäiden yksilöllisistä tarpeista käsin. Myös omaishoidon, perhehoidon ja erilaisten yhteisöllisen asumisen muotoja kehitetään ja hyödynnetään. Kodista ei saa tulla ikääntyneelle vankilaa. Siksi myös tulevaisuudessa tulee turvata laitoshoidon palvelut niitä tarvitseville.

lökkään palvelutarpeisiin tulee vastata yhdenvertaisesti ja selkeästi. Nykyistäkin merkittävimmiä tekijöiksi muodostuvat ihmistä lähellä olevat ja saavutettavat palvelut ja palveluohjaus sekä ikääntyneen yksilöllisten tarpeiden tunnistaminen ja niihin vastaaminen oikea-aikaisesti. Ikääntyneiden monimuotoisiin asumisen tarpeisiin on vastattava ikääntyneen yksilöllisistä tarpeista käsin. Nämä monimuotoiset palvelut on turvattava ikääntyneen mahdollisimman hyvän toimintakyvyn säilyttämiseksi ja kotona asumisen varmistamiseksi. Samanaikaisesti on huolehdittava, että palvelut ovat saavutettavia, turvallisia ja mahdollisia riippumatta ikääntyneen varallisuudesta.

1) Sääntöpohjainen kansainvälinen yhteistyö ja oikeusvaltiokehitys

2) Kestävä kehitys ja ihmisoikeudet

Väestön ikääntyminen lisää esteettömien asuntojen kysyntää. Vuoteen 2030 mennessä tarvitaan arviolta noin miljoona esteetöntä ja turvallista asuntoa. Tällä hetkellä asuntokannassamme on valmiina vain noin kolmannes tästä tarpeesta. Asumiseen tulee vastata ikääntyneiden yksilöllisiä tarpeita kunnioittaen ja heille tulee tarjota esteettömiä ja kohtuuhintaisia asumismuotoja.

Erityisenä kohderyhmänä tulee olla pienituloiset vuokralla asuvat eläkkeensaajat, joilla ei ole varallisuutta. Asuntotuotannossa tulee kehittää myös sellaista asumista, jossa kaikenikäiset ihmiset voivat asua yhdessä ja auttaa toisiaan, koska yhä useampi ikääntynyt asuu tulevaisuudessa yksin. Korjausrakentamista on myös tuettava jatkuvasti, jotta nykyinen asuntokanta on jatkossakin sopiva mahdollisimman monelle.

Koko ajan nousevat asumiskustannukset ovat suuri ongelma. Järkevällä asuntopolitiikalla ja kaavoituksella on löydettävä kestäviä ratkaisuja jatkuvasti nouseviin kustannuksiin. Kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen puute ei ole yksin suurten kaupunkikeskusten ongelma. Luemme jatkuvasti, miten haja-asutusalueiden kiinteistöjen arvo on joko romahtanut tai romahtamassa lähiaikoina, kun kaupungistuminen ja väestön siirtyminen eteläisen Suomen kasvukeskuksiin lisääntyy. Ymmärrämme, ettei Ympäristöministeriöltä voida odottaa muutosta ihmisten vapaaseen liikkuvuuteen. Nostamme kuitenkin esille huolen, että eläkeläisten asuminen haja-asutusalueilla Itä- ja Pohjois-Suomessa tulee olemaan haastavampaa muun muassa liikkumisen ja palveluiden saatavuuden suhteen.

Ikääntyneiden erityispiirteitä tulee huomioida päätöksenteossa jatkuvasti, esimerkiksi terveydentilan haasteet ja lisääntyvä palvelutarve. Ikääntyneitä tulee rohkaista liikkumaan riittävästi ja heille tulee tarjota mahdollisuutta heille sopiviin liikuntaharrastuksiin maksutta.

Kannamme EKL:ssä myös huolta eläkkeiden rahoituspuheen tulevaisuudesta. Erityisesti nykyisen epidemian vaikutus talouteen on huomattavan negatiivinen eläkerahastojen riittävyyden osalta. Valtioneuvoston tulee vakavasti pohtia yhdessä työmarkkinajärjestöjen kanssa ratkaisua, miten

tulevaisuuden eläkkeisiin saadaan riittävä rahoitus. Kansalaisjärjestöjen asiantuntemusta tulee hyödyntää tässä työssä. Haasteena näemme paitsi vallitsevat talouden poikkeusolot, myös matalan syntyvyyden ja väestön ikääntymisen.

3) Digitalisaatio, tieto ja ihmisoikeudet

Ikääntyneiden digitaatioissa on Suomessa merkittäviä eroja. Ikääntyneissä on sujuvasti älylaitteita ja tietokonetta käyttäviä henkilöitä, mutta myös monelle puhelin tai henkilökohtainen asiointi on ensisijainen tapa hoitaa asioita ja pitää yhteyttä läheisiin. Suomessa tulisi panostaa ikääntyneiden digitaatiojen tasavertaiseen opettamiseen, mutta myös huomioida heidän palvelutarpeensa ja sitä kautta yhdenvertainen kansalaisuus.

Suomalaisista 16–89-vuotiaista 88 prosenttia käytti internetiä (Tilastokeskus 2017). Ikääntyneet käyttävät ja tarvitsevat usein paljon terveydenhuollon palveluita, mutta kaikki eivät ole osaavia ja aktiivisia verkkopalvelujen käyttäjiä. On huomioitava, että ikääntyneistä 65–74-vuotiaista 75 prosenttia ja 75–89-vuotiaista vain 37 prosenttia käytti nettiä. Sähköpostia 75–89-vuotiaista käytti vain 28 prosenttia ja verkkopankkia 30 prosenttia. Ikääntyneet ovat usein myös pienituloisia eli heillä ei aina ole mahdollisuutta edes ostaa ja ylläpitää tarvittavia laitteita, välineitä, ohjelmia ja nettiyhteyksiä. Ikääntyneille tulee turvata digipalveluiden neuvonta, ohjaus ja tuki. Vastuu tästä on oltava julkisella vallalla. Järjestöjen vapaaehtoiset eivät voi olla yksin vastuussa verkkopalveluiden ja niissä tarvittavien välineiden opastamisessa. Niille, joilla ei ole mahdollista käyttää digitalisaation tuomia mahdollisuuksia, on taattava mahdollisuus kasvokkain tapahtuvaan asiointiin.

4) Yhdenvertaisuuden edistäminen

Ikääntyneet kokevat merkittävää huolta suhtautumisessa ikäihmisiä kohtaan, selviää EETU ry:n teettämästä Huomisen kynnyksellä 2019-raportista. Erityisesti 10 vuoden kuluttua huoli ikääntyneisiin kohdistuvan negatiivisen suhtautumisen arvioidaan lisääntyvän merkittävästi. Ihmisoikeuksien kannalta ikääntyneet tulisi huomioida iästään huolimatta monipuolisena ja aktiivisena kansanryhmänä. Sukupolvien välistä vastakkainasettelua tulee Suomessa välttää viimeiseen asti ja tarvittaessa myös puuttua siihen.

Ikääntyneet kokevat merkittävästi kaltoinkohtelua, etenkin hoivapalveluiden parissa elävien keskuudessa. Varsinkin myöhäisessä elämässä ikääntyneet ovat alttiita niin fyysiselle, henkiselle kuin taloudellisellekin kaltoinkohtelulle. EKL on jo osallistunut useisiin kaltoinkohtelun tunnistamiseen ja torjuntaan tähtääviin hankkeisiin ja vaatii julkisilta toimijoilta parempia toimia nykyisten lisäksi. Esimerkiksi THL on jo julkistanut ohjeita kaltoinkohtelun torjumiseen, mutta kaltoinkohtelun tunnistamista ja torjuntaa vaivaa edelleen useat seikat, kuten tunnistamisen ja puuttumisen hankaluus. Valviran (2016) selvityksen mukaan 93 prosenttia ympärivuorokautisten hoivayksiköiden työntekijöistä oli havainnut jonkinlaista kaltoinkohtelua, tyypillisimpinä kaltoinkohtelun tuottajina olivat henkilökunta tai toiset asukkaat.

Eläkkeiden indeksitarkistukset tehdään keskimääräisen inflaation mukaan, mutta pienituloisilla kulutus painottuu mm. elintarvikkeisiin ja vuokra-asumiseen, joiden hinnat ovat nousseet viime vuosina muita hintoja nopeammin.

Pienituloisten ihmisten kulutuksen tarpeita ja painottumista tulee selvittää tarkemmin. Sen pohjalta kuluttaja- ja kansaneläkeindekseihin tulee tehdä tarvittavat muutokset, jotta indeksit vastaavat paremmin pienituloisten ihmisten keskimääräistä kulutusta. Suomeen on laadittava toimenpideohjelma, jolla eläkeläisköyhyys poistetaan. Keskeinen osa ohjelmaa on oltava kansaneläkkeeseen tehtävä reilut tasokorotukset. Korotukset pelkästään takuueläkkeeseen eivät ratkaise eläkeläisköyhyttämme.

Pienituloisten eläkeläisten asemaa on tarkasteltavana kokonaisuutena. On haettava aidosti vaikuttavia toimia heidän tilanteensa parantamiseksi. Merkittävässä osassa eläkeläisten toimeentulon kannalta ovat myös palvelut, niiden saatavuus ja saavutettavuus sekä hinta/maksutaso.

Ikääntyvässä Suomessa tulee myös varmistaa peruspalvelujen yhdenvertainen saatavuus kaikkialla maassa. Suomen väestö ikääntyy Euroopan kärkevauhtia ja ikääntyneillä on oltava yhtäläiset, tasa-arvoiset ja toimivat mahdollisuudet saada sote- ja muut lähipalvelut riittävän läheltä ja hyvien kulkuyhteyksien päästä. Julkiset palvelumme on oltava saavutettavissa yhdenmukaisesti, selkeästi ja ymmärrettävästi. Nykyisellään palvelujen taso on jo ollut Pohjoismaiden heikointa laadultaan vuosien ajan (Helsingin sanomat 10.6.2020), joten merkittäviä lisäpanostuksia on saatava ikääntyneiden saamaan palveluun.

Kotitalousvähennys on nykyään ennen muuta hyvätuloisten asumisen tukimuoto. Pienituloisimmilla eläkkeensaajilla ei ole tällä hetkellä mahdollisuutta kotitalousvähennykseen, koska vähennys tehdään maksetusta verosta eikä heillä ole veroa maksussa. Heidän tuekseen tulee luoda järjestelmä, joka vastaisi perusteiltaan ja määrältään kotitalousvähennystä.

Kotitalousvähennystä tulee myöntää korotettuna yli 75-vuotiaille. Näin saataisiin monia myönteisiä vaikutuksia ikäihmisten itsenäiseen selviytymiseen mm. kotipalveluiden käytön lisääntymisen ja palveluasumisen mahdollisen lykkääntymisen myötä.

Kaikissa verolinjauksissa on erityisesti huomioitava se, että välillisten verojen korottaminen kohdistuu kaikkein kipeimmin pienituloisiin. Palkansaajille mahdollisesti annettavat veronkevennykset on toteutettava myös eläkkeensaajien kohdalla. Verottoman eläketulorajan jälkeen eläkkeensaajien verotus ei saa olla palkkatulon verotusta ankarampaa. Eläkkeensaajan ja palkansaajan verovertailussa tulkitaan palkansaajien maksama työeläkevakuutusmaksu ns. veroluontoiseksi maksuksi. Tällä tulkinnalla molemmat ryhmät maksavat suurin piirtein saman verran veroa samansuuruisesta tulosta. Syy työeläkemaksun veroluontoisuuteen juontaa 1990-luvulle. Tulopoliittisen kokonaisratkaisun (Tupo-sopimuksen) pohjalta eduskunta sääti 1993 työntekijöille eläkemaksun. Samalla päätettiin, *"ettei työntekijän eläkemaksulla muuteta palkasta ja eläkkeestä muodostuvan toimeentulon suhdetta"*. Eläkkeensaajien Keskusliiton mielestä työeläkemaksu ei missään nimessä ole veroa. TyEL-maksu on vastikkeellinen, sillä työeläkemaksut luovat vakuutetun omiin ansioihin tiukasti sidotun sekä omistusoikeudella turvatun eläkeoikeuden. Vero taas on vastikkeeton. Työeläkevakuutusmaksu maksetaan eläkevakuutusyhtiöille, kun taas vero kannetaan julkisyhteisöille, joita ovat kunnat, valtio ja kirkko. Eläke- ja palkkatulon verotuksen vertailussa on luovuttava tulkinnasta, että palkansaajan

työeläkevakuutusmaksu (TyEL-maksu) olisi veroa. Vaatimustamme tukee muun muassa eduskunnan perustuslakivaliokunnan kannanotto (PeVL 30/2005 vp), jonka mukaan mainittua maksua ei voida pitää verona.

Kuntoutus on elintärkeä osa ikääntyneiden sosiaali- ja terveydenhuollon hoitoketjua. Ikäkuntoutuksen vaikuttavuudesta on myös runsaasti tutkimusnäyttöä. Vanhenemiseen liittyy monia muutoksia, jotka altistavat erilaisille sairauksille ja tapaturmille sekä niiden liitännäisoireille. Hoitamattomina ja ilman aktiivista kuntoutusta ne aiheuttavat toimintakyvyn vähenemistä ja palveluiden tarpeen kasvua. Tästä huolimatta tavoitteellinen kuntoutus ei vielä ole riittävästi mukana ikääntyneiden hoito- ja palvelusuunnitelmissa. Ikääntyneiden kansalaisten oikeus kuntoutukseen on turvattava. Kuntoutus kuuluu kaikille ikään katsomatta ja sen tulee olla oleellinen osa ikääntyneiden kansalaisten hoitoa ja arkea.

Muuta huomioitavaa

EKL on toukokuussa 2020 lausunut vanhusasiavaltuutetun toimen perustamisesta Suomeen. Erytymisen olennaisena näemme, että ikääntyvän väestön tukena olisi kokonaisvaltainen viranomaisen, joka täydentäisi lukuisten nykyisten valvontaviranomaisten ja palvelunjärjestäjien verkkoa, sekä tiivistäisi näiden välistä yhteistyötä. Vanhusasiavaltuutetun toimen perustaminen Suomessa on viipynyt merkittävän kauan. Valitettavasti ikääntyneet ovat juuri vallitsevien poikkeusolojen aikana erittäin epätasa-arvoisessa asemassa muuhun väestöön verrattuna; liikumisrajoitukset, sosiaalisten kontaktien vähäisyys ja osalla ikääntyneistä erityisesti digitaitojen puutteellisuus korostuvat epidemian torjunnan aikana. Nykyisellään ikääntyneiden oikeuksia toteutetaan pääasiassa vanhuspalvelulain myötä. Lain toimivuudessa kuitenkin on huomattu selkeitä ongelmia, sillä ikääntyneillä on Suomessa merkittävästi huolta ja puutteita hyvinvoinnissa ja toimeentulossa.

Ikääntyneiden osallisuutta ja osallistamista on vahvistettava maassamme. Vanhusneuvostotoiminta on yksi tärkeä vaikuttamisväylä ikääntyneiden aseman ja mm. palveluiden saatavuuden vahvistajana ja muutostarpeiden esiintuojana. Vanhusneuvostoilla on vahva lainsäädännön antama mandaatti toimia ja tulla kuulluksi. Vanhusneuvostojen toimintaa tulee entisestään tukea ja vahvistaa. Vanhusneuvostoille tulee antaa riittävät toimintamahdollisuudet, jotta ikääntyneiden ääni saadaan vahvasti kehittämistyössä ja päätöksenteossa kuuluville.

Ikääntyneiden osuus Suomen väestöstä on tunnetusti merkittävässä kasvussa, joten heidän osallistamisensa heitä koskeviin asioihin tulisi parantaa. Perustettavan vanhusasiavaltuutetun toimen yhteyteen tulisikin perustaa vanhusasioiden neuvottelukunta, joka ikääntyneitä ja heitä edustavia järjestöjä osallistamalla toimisi hyvänä edunvalvonnan välineenä. Valtuutetun ja neuvottelukunnan toimia pitäisi jatkossa viedä myös maakuntiin etenkin tulevan maakuntauudistuksen myötä. Tämä vaatii lisää resursseja, mutta asia on poliittisen tahdon kysymys. EKL korostaakin, että vanhusasiavaltuutetun lisäksi sekä hänen työnsä tueksi tarvitsemme mahdollisen maakuntauudistuksen yhteydessä Suomeen myös alueelliset ikääntyneiden arjen tuntevat vanhusasiamiehet. Heidän tehtävänä olisi tulevien maakuntiensa ikääntyneen väestön terveyden ja hyvinvoinnin edistämistoimenpiteiden ja palvelujen saatavuuden seuranta, laadun valvonta sekä niistä raportointi. Tehtäviin kuuluisi myös

ikäntyneen väestön neuvonta ja ohjaaminen palvelujen äärelle. Vanhusasiamies toimisi tiiviissä yhteistyössä vanhusneuvostojen sekä alueellaan toimivien ikäihmisiä edustavien järjestöjen kanssa.

Toimeentulotuki on viimesijainen taloudellinen tuki, jonka tarkoituksena on turvata henkilön ja perheen ihmisarvoisen elämän kannalta välttämätön toimeentulo. Käytännössä monet joutuvat kuitenkin selviytyäkseen turvautumaan toimeentulotukeen säännöllisenä tukena. Yksin asuvan henkilön toimeentulon perusosa on nykyisellään riittämätön kattamaan toimeentuloa ja hyvinvointia. Toimeentulotuki ei nykytilanteessa täytä tarkoitustaan eli toimeentulon ja itsenäisen selviytymisen turvaamista. Toimeentulotuki tulee nostaa tämänhetkistä arjen todellisuutta paremmin vastaavalle tasolle.

EKL vaatii, että pienimpiin, alle 1400 euron, työeläkkeisiin tulee saada luvattu tasokorotus. Asiasta on nykyisessä valtioneuvoston hallitusohjelmassa kirjaus, että asiaa pohtimaan asetetaan työryhmä, mutta työryhmän toiminta ja kokoonpano ovat vielä määrittämättä. Samoin EKL vaatii, että tammikuussa 2020 voimaan tullutta kansaneläkkeen tasokorotusta tulee jatkaa nostamalla nimenomaan kyseenomaisen etuuden tasoa tulevaisuudessa.

Eläkkeensaajien Keskusliitto EKL ry, 16.6.2020

Timo Kokko
toiminnanjohtaja

Lisätietoja

Eero Kivinen, EKL ry

sosiaalipoliittinen asiantuntija, eero.kivinen@ekl.fi, 0415221696

Eläkkeensaajien Keskusliitto EKL ry on eläkkeensaajien aktiivinen edunvalvoja. Se on perustettu vuonna 1962 ja sillä on takana jo lähes 60 vuotta aktiivista toimintaa maamme eläkkeensaajien hyväksi.

Täyttää elämää hyvässä seurassa – EKL

www.ekl.fi